

Nákladové nádraží Žižkov zatím kulturní památkou není, rozhodl ministr kultury

26.05.2011

Rozkladová komise Ministerstva kultury ČR v obsáhlém zdůvodnění doporučila zrušit rozhodnutí o prohlášení části Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku. Ministr Besser přijal 24. května doporučení rozkladové komise a věc se opět vrací památkářům ministerstva.

„Chci připomenout, že jsem jako ministr kultury v rámci správního řízení v procesním postavení poslední instance. Proti rozhodnutí ministra kultury už neexistuje řádný opravný prostředek. V tak dlouhodobém a složitém případě jsem se rozhodl postupovat maximálně obezřetně a respektuji doporučení právníků,“ řekl krátce po verdiktu ministr kultury Jiří Besser.

Právníci rozkladové komise podpořili své doporučení čtyřmi zásadními argumenty. Rozkladová komise ministerstva kultury odůvodňuje své doporučení ve 14ti stránkovém dokumentu. Čtyři hlavní argumenty, proč by se mělo rozhodnutí ve věci prohlášení Nákladového nádraží Žižkov za kulturní památku vrátit ministerstvu kultury k novému projednání, jsou následující:

1. Podnět k prohlášení objektu za kulturní památku podalo územní odborné pracoviště Národního památkového ústavu v Praze dne 14. srpna 2003. Ministerstvo kultury však správní řízení ve věci zahájilo až po téměř 7 letech dne 5. května 2010. Tato prodleva neodpovídá principu dobré správy.

„Ať se na to dívám jako normálně uvažující člověk, jako dlouholetý starosta nebo jako ministr kultury, tak vždy dojdou k tomu, že ministerstvo kultury se v tomto případě nechovalo jako dobrý správce. Začít se podnětem zabývat po sedmi letech a pak relativně velmi rychle dojít k rozhodnutí, které zásadně ovlivňuje a do určité míry i mění určité věci, ke kterým za těch sedm let došlo, to je pro mě nepřijatelné,“ vysvětluje Jiří Besser.

2. Odborná hodnocení památkových hodnot objektu byla učiněna subjekty, které sice mají odbornou kvalifikaci, ale prohlášení objektu za kulturní památku je v jejich zájmu. Podklady, které podporují závěry ministerstva kultury o dostatečné míře památkových hodnot objektu, vycházejí mimo jiné od územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu v Praze a Klubu Za starou Prahu z jejichž strany byly zároveň podány návrhy na prohlášení objektu za kulturní památku.

„Jsem přesvědčen, že stanoviska Národního památkového ústavu a Klubu Za starou Prahu musejí být v tomto případě doplněny o další odborná stanoviska nebo ještě lépe o znalecké posudky vypracované někým absolutně nezávislým, kdo nemá přímý zájem na výsledku řízení. Třeba bude stanovisko úplně stejné, ale bude to nezpochybnitelné,“ doplňuje další argument rozkladové komise ministr kultury.

3. Při rozhodování ministerstva kultury byla zcela opomenuta oblast práv účastníka nabytých v dobré víře, zejména v souvislosti se zamýšlenými investicemi v dané oblasti, které jsou závislé na demolici objektu. Zároveň nebyla kvalifikovaně řešena problematika budoucího využití a celkové využitelnosti objektu samotného, včetně území, na němž se objekt nachází, a to z hlediska ekonomické udržitelnosti, funkčního uplatnění i veřejného zájmu.

„Je podle mě evidentní a nezpochybnitelné, že ministerstvo kultury je až příliš často vmanipulováno do role určité poslední instance, která má „zachránit“ nemovitou věc jen proto, že se na řešení nebyli schopni domluvit na komunální úrovni, kam taková rozhodnutí patří. Obávám se, že tady jde právě o takový případ a chci, aby rozhodnutí ministerstva kultury pod mým vedením, bylo právě v takovýchto případech naprosto nezpochybnitelné a neotřesitelné. A to se nepodařilo,“ dodává k dalšímu bodu Jiří Besser.

4. Ministerstvo kultury se vyjadřovalo ke konceptu nového územního plánu městské části Prahy 3, který obsahoval demolici objektu. Stanovisko vydal odbor památkové péče ministerstva kultury 7. prosince 2009 a k danému konceptu nebyly vzneseny zásadní námítky. V té době už přitom ministerstvo kultury téměř pět let evidovalo návrh Národního památkového ústavu na prohlášení objektu za kulturní památku a bylo tedy známo, že se v lokalitě nádraží mohou nacházet konkrétní památkové hodnoty. Na tyto zájmy státní památkové péče v dané lokalitě však ministerstvo kultury v připomínkách ke konceptu nového územního plánu městské části Prahy 3 nijak nepoukázalo.

„Z mého pohledu jde o nejsilnější argument. Není přeci možné, aby orgán státní správy na jedné straně neměl námitek k demolici objektu a za pár týdnů jej prohlásil za kulturní památku. Respektive, jak vidíme, tak to možné je, ale právě proto je nutné, aby se na to odbor památkové péče znovu podíval a posoudil případ skutečně komplexně. Znovu říkám. Neznamená to, že Nákladové nádraží Žižkov je tímto odsouzeno k demolici. Vůbec ne. Ale je třeba zohlednit i fakta, která v tom prvním rozhodování zohledněna nebyla,“ uzavírá ministr kultury Jiří Besser.

I přes výše uvedené rozhodnutí ministra kultury Jiřího Bessera je Nákladové nádraží Žižkov stále v režimu předběžné ochrany, který objekt chrání před demolicí. Případ se tedy vrací prvoinstančnímu orgánu, tedy odboru památkové péče ministerstva kultury. Ten je nyní povinen řídit se právními názory ministra kultury a udělat úkony, jejichž absenci nebo nedostatečné provedení mu ministr kultury vytkl. Konkrétně tak bude muset prvoinstanční orgán zjistit a vymezit rozsah práv vlastníka nabytých v dobré víře a poté komplexně posoudit, zda v této věci převažuje veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví nad právy vlastníka nabytými v dobré víře, ale rovněž i nad jinými veřejnými zájmy, jako je například rozvoj dopravní obslužnosti v dané lokalitě. Dále též bude nutné obstarat další odborné posudky ve věci památkových hodnot nádraží, které budou tentokrát zpracovány nezávislými odborníky.